

Två prejudikat om försäkringsförmedling

Högsta domstolen har i två mål prövat om handlingar som har vidtagits av en försäkringsförmedlare omfattas av begreppet försäkringsförmedling och därmed av försäkringsförmedlarens ansvarsförsäkring.

En försäkringsförmedlare kan i sin verksamhet under vissa omständigheter bli skadeståndsskyldig mot kunden. För att få förmedla försäkringar måste försäkringsförmedlaren ha en ansvarsförsäkring hos ett försäkringsbolag. En skadelidande kund har möjlighet att rikta ett skadeståndsanspråk direkt mot försäkringsbolaget.

Högsta domstolen har nu prövat två mål som gäller vad som ryms inom begreppet försäkringsförmedling. I det ena fallet var frågan om ekonomisk rådgivning avseende placering av kapital, som lämnats i anslutning till ingåendet av ett försäkringsavtal, utgör försäkringsförmedling. I det andra fallet uppkom frågan om utförandet av förberedande arbete inför ingåendet av ett försäkringsavtal utgör försäkringsförmedling, även om försäkringsförmedlaren inte haft någon avsikt att ingå ett verkligt försäkringsavtal.

För att få klarhet i hur EU-direktivet, som den svenska lagen bygger på, skulle tolkas inhämtade Högsta domstolen i båda målen ett förhandsavgörande från EU-domstolen.

Utifrån vad EU-domstolen har slagit fast i förhandsavgörandet har nu Högsta domstolen avgjort målen. Högsta domstolen har i båda fallen kommit fram till att det har varit fråga om försäkringsförmedling. De skadelidande har därmed fått rätt till ersättning från försäkringsförmedlarens ansvarsförsäkring.

Målnr: T 2761-15 och T 25-16